

antage, at den vil være vedvarende for et saa langt Tidsrum, samt at Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig at forringe den trængendes Adgang til at skabe sig selvstændigt Erhverv, over hvilket sidste Forhold Kommunalbestyrelsen skal skønne. — Der er endelig i dette Kapitel indsat en Art administrativ Straffemyndighed, idet det bestemmes, at naar det viser sig, at en Kommune ved begaaede Misligheder er bleven befriet for en samme paahvilende Forsørgelsesbyrde, kan det af Indenrigsministeren bestemmes, at paagjældende Kommune desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende trængendes fremtidige Forsørgelse.

6te Kapitel, om Udgifterne i Anledning af særlige Trangstilfælde m. m., bestemmer, at de Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse af blinde, døvstumme, Idioter og sindssyge betragtes, for saa vidt de paagjældende ere anbragte paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkjendte Anstalter, ikke som Fattighjælp. — Der findes herunder en Bestemmelse om, at den Hjælp, en Mand har faaet af en Sygekasse, kan fortsættes uden at være Fattighjælp i samme Omfang og i samme Tid, han har faaet Hjælp af Sygekassen. — En ny Bestemmelse er optaget, gaaende ud paa, at her i Landet hjemmehørende Søfolk, som forlise paa dansk Kyst, og som mangle Midler til at hjælpe sig selv, skulle af Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken de ere komne i Land, forsynes med det fornødne til Hjemreise, mod Dækning af Rederiet, Bjergningsmassen eller Statskassen.

7de Kapitel handler om Lovenes Ikrafttræden og Omraade samt om Ophævelse af ældre Lovbestem-